Sztuczna inteligencja

Sieć Hopfielda

Marcin Wojtas Nr. albumu: s153915 III rok Niestacjonarnie Grupa: L3

1. Cel

Celem było zaimplementowanie sieci Hopfielda składającej się z jednego wektora posiadającego 64 o rozmiarze 8x8 która miała w sobie reprezentować obrazek bitowy o wartościach 0 lub 1.

2. Wykorzystane pojęcia oraz wzory

Wzór na obliczenie wagi:

dla i ≠ j,

$$W_{ij} \sum_{m=1}^{M} (2 * x_i^{(m)} - 1) * (2 * x_j^{(m)} - 1)$$

dla i = j,

0

Wzór na funkcję aktywacji:

$$\varphi(s) = \begin{cases} 1 & s > 0 \\ y(k) & s = 0 \\ 0 & s < 0 \end{cases}$$

gdzie y(k) określa element który został podany przez użytkownika.

3. Kod źródłowy programów

- 1. Zadeklarowanie dwóch tablic w tym **x** określającej obrazek bitowy 8x8 o rozmiarze 64 elementów, **u1** reprezentującej podany obrazek przed użytkownika, również 8x8 mający 64 elementy.
- 2. Zadeklarowanie trzech tablic, **w** przechowująca wagi w tablicy dwuwymiarowej 64x64, **ex** tablica 64 elementowa przechowująca dane wyjściowe oraz **s** w której znajdują się wartości sumy.

3. Zagnieżdżenie pętli w pętli po czym dodatnie do tablicy wag odpowiednich danych poprzez wykorzystaniem wzor na obliczenie wagi

4. Zagnieżdżenie pętli w pętli po czym dodatnie do tablicy sumy wartości użytkownika po czym przemnożonej przez jeden cały element z tablicy wag.

5. Wykorzystanie funkcji aktywacji i przypisanie odpowiednich danych do tablicy ex.

```
print("Wektor x:")

k = 0

for i in x:

print(i, " ", end='')

k += 1

if (k % 8 == 0) & (k != 0):

print("")
```

6. Wyświetlenie wektora x, wektora u1 i danych wyjściowych.

4. Przykładowe wykonania programu

```
Wektor x:
   1 0 1 1 1 0
      0 1 0 0 1
 0 1
 0 1
      0 1 0 0 1
      0 1 0 0 1
      0 1 0 0 1
Wektor u1:
 0 0 0 0 0 0
 0 0 0 0 0 0
 0 0 0 0 0 0
Wyjście:
    Θ
        0 0 0 0
    0
Θ
0
    Θ
```

Wejście użytkownika: same zera

Wejście użytkownika: nie pokrywające się jedynka

Wektor x:								
1	1	1	0	1	1	1	0	
Θ	0	1	0	1	0	0	1	
Θ	0	1	0	1	0	0	1	
Θ	0	1	0	1	0	0	1	
Θ	0	1	0	1	0	0	1	
1	0	1	0	1	0	0	1	
1	0	1	0	1	0	0	1	
1	1	1	Θ	1	1	1	Θ	
Wektor u1:								
Θ	Θ	0	1	0	0	Θ	Θ	
Θ	Θ	0	Θ	0	0	Θ	Θ	
Θ	Θ	0	Θ	Θ	Θ	Θ	Θ	
Θ	Θ	0	Θ	Θ	Θ	Θ	Θ	
Θ	Θ	0	Θ	Θ	Θ	Θ	Θ	
Θ	Θ	0	Θ	Θ	Θ	Θ	Θ	
Θ	Θ	0	Θ	Θ	Θ	Θ	Θ	
Θ	0	0	0	0	0	0	0	
Wyjście:								
Θ	Θ	0	1	Θ	0	Θ	1	
1	1	0	1	Θ	1	1	0	
1	1	0	1	0	1	1	Θ	
1	1	0	1	Θ	1	1	0	
1	1	0	1	Θ	1	1	0	
0	1	0	1	Θ	1	1	0	
0	1	0	1	Θ	1	1	Θ	
0	Θ	0	1	0	Θ	Θ	1	

Wejście użytkownika: pokrywające się jedynka

```
Wektor u1:
Wyjście:
                      Θ
               Θ
```

5. Podsumowanie

Sieć Hopfielda pozwala na zapamiętywanie wzorów i ich odtwarzania nawet po otrzymaniu tylko jednego poprawnego bitu. Ta sieć również pozwala na otrzymanie negatywu obrazka po podaniu przynajmniej jednego nie poprawnego bitu. W przypadku podania zer lub takiej samej ilości poprawnej bitów jak i nie poprawniej program zwróci wartości jako zera.

Załączniki – cały kod źródłowy (python):

```
x = [1, 1, 1, 0, 1, 1, 1, 0,
```